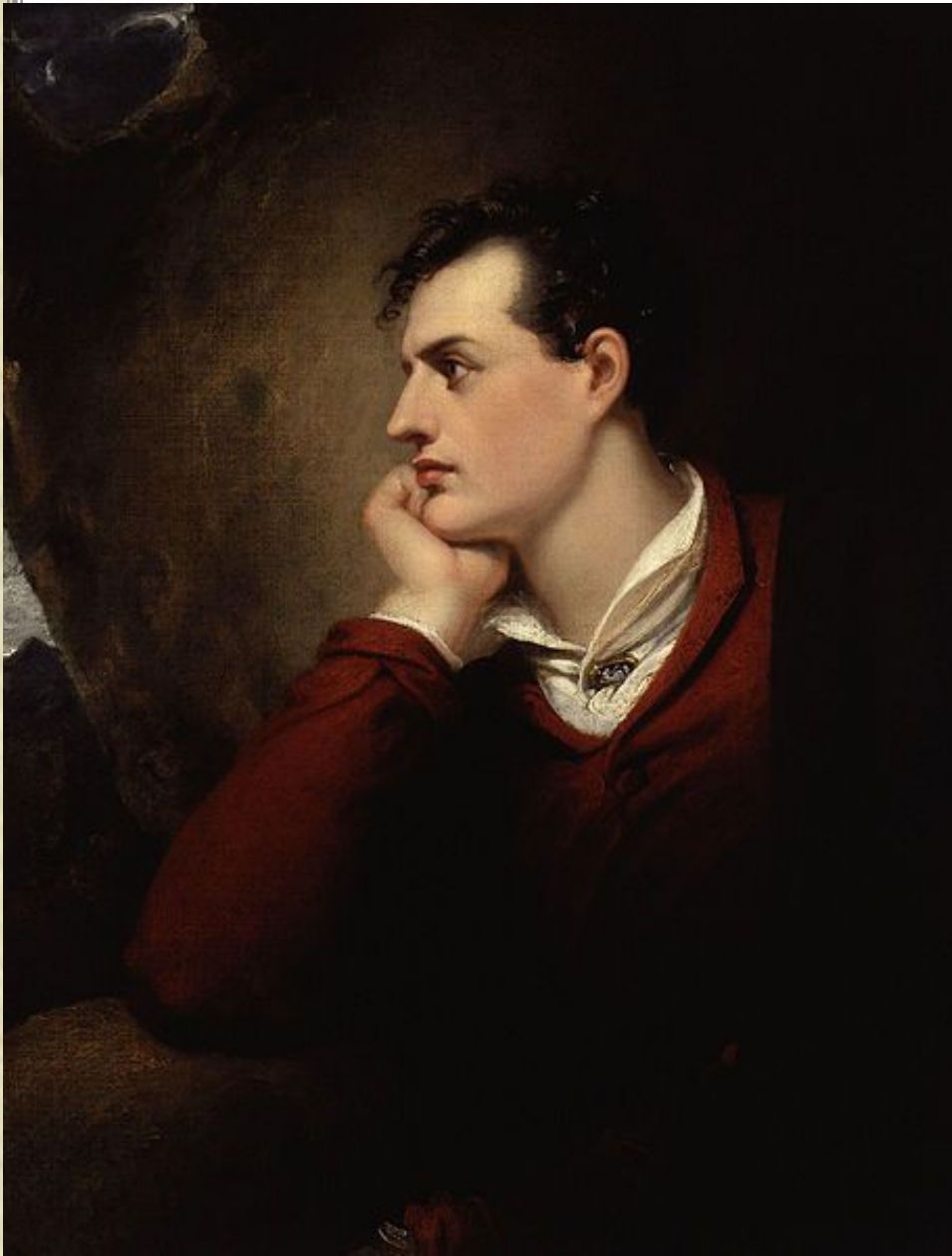

Джордж Гордон Байрон

..Ані один поет на світі не мав такого широкого і глибокого впливу на сучасну і пізнішу літературу, як лорд Байрон. Се знак, що, висказуючи свої погляди, болі і мрії, він висказував разом і те, що відчував цілий загал, чим жила вся суспільність, знак, що він був духовним, а до того, геніальним представником свого часу.

— ■ — ■ — ■ — ■ — ■ — ■ —
І. Франко

**Але я жив, і жив не марно я,
Могутній розум мій і кров
вогниста.**

**Страждання я перемагав в ім'я
Чого? Не пригадаю, бо втомився
Від катувань років, думок
зловісних [...]**

**Та зі сторінки я ще підведусь.
Мої слова в повітрі не розтануть.**

Байрон (Byron)

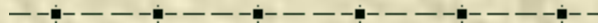
Джордж Ноель Гордон

(1788-1824)

Исчез, оплаканный свободой,
Оставя миру свой венец.
Шуми, взволнуйся непогодой:
Он был, о море, твой певец.

Твой образ был на нём означен,
Он духом создан был твоим:
Как ты, могущ, глубок и мрачен,
Как ты, ничем неукротим.

Александр Пушкин

Великий англійський поет 19 століття

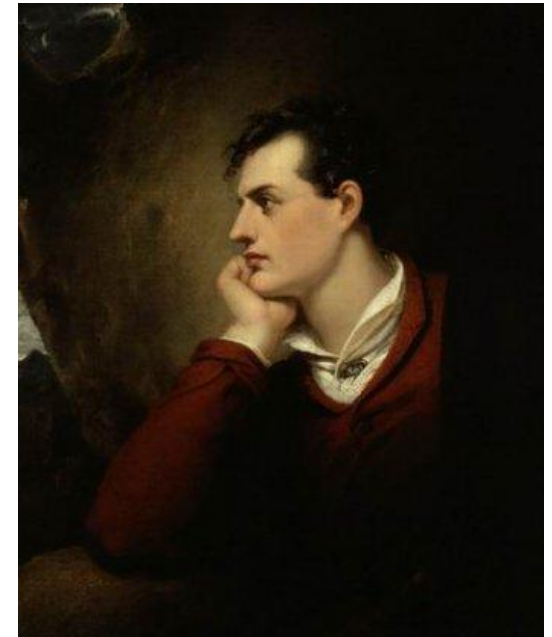
- **Джордж Ноэл Гордон Байрон** - великий англійський поет. Твори Байрона, є класикою романтизму в літературі, проникнуті духом ідей французької революції. Він вніс в літературу культ свободи і крайній індивідуалізм. Вся його творчість - монолог душі, охопленої спрагою подвигу, але вічно ображеної життям.

- **Имя при рождении:** George Gordon Byron
- **Дата рождения:** 22 января 22 января 1788
- **Место рождения:** Лондон Лондон, Великобритания
- **Дата смерти:** 19 апреля 19 апреля 1824
- **Место смерти:** Миссолунги Миссолунги, Греция
- **Род деятельности:** поэт
- **Направление:** романтизм
- **Жанр:** поэма

Ім'я

•Гордон - друге особисте ім'я Байрона, дане йому при хрещенні і збігається з дівочим прізвищем матері. Батько Байрона, однак, претендуючи на шотландські володіння свого тестя, використовував «Гордон» як другу частину прізвища (Байрон-Гордон), а сам Джордж був записаний в школу під такою ж подвійним прізвищем. У 10-річному віці після смерті двоюрідного діда Джордж став пером Англії і отримав титул «барон Байрон», після чого, як це прийнято у перів даного рангу, його звичайним повсякденним ім'ям стало «лорд Байрон» або просто «Байрон». Згодом теща Байрона заповіла поетові майно з умовою носити її прізвище - Ноел (Noel), і королівським патентом лорду Байрону було дозволено як виняток носити прізвище Ноел перед титулом, що він і робив, підписуючись іноді «Ноел-Байрон». Тому в деяких джерелах його повне ім'я може виглядати як Джордж Гордон Байрон Ноел, хоча одночасно всіма цими іменами і прізвищами він ніколи не підписувався.

Походження

- Батько поета, капітан Джон Байрон (1755-1791), перший раз одружився на розлученій жінці, з якої втік до Франції, а другий раз одружився тільки через гроші, щоб сплатити свої борги, і, розтративши стан дружини, кинув її.
Його двоюрідний дід, тобто дядько його батька, після якого Байрон успадкував титул лорда, убив у п'яному вигляді свого сусіда і родича Чаворта, судився за це, хоча був виправданий, але, переслідуваний громадською думкою і докорами совісті, замкнувся в своєму замку Ньюстед, який вже став приходити в старість, і вів на самоті таку недозволену життя, що був прозваний «поганим лордом Байроном».
Дід Байрона, адмірал, був прозваний «Джеком бур» (Foulweather Jack) і вів на морі таку ж неспокійне життя, яку онук його, поет, вів на суші.
Більш віддалені предки Байрона відрізнялися хоробрістю в різних війнах Англії.

Дитинство

- Бідність, в якій народився Байрон, і від якої не позбавив його титул лорда, дала напрямок його майбутній кар'єрі. Коли він народився (на Хол-Стріт у Лондоні, 22 січня 1788 року), батько його вже спустив всі свої землі, а мати повернулася з Європи з невеликими залишками свого стану. Леді Байрон оселилася в Абердіні, і її «кульгавою хлопчина», як вона називала сина, був відданий на рік в приватну школу, потім переведений в класичну гімназію. Про дитячі витівки Байрона розповідають багато історій. Сестри Грей, няньчити маленького Байрона, знаходили, що ласкою можна робити з ним, що завгодно, але його мати завжди виходила з себе від його непослуху. На спалаху матері він нерідко відповідав глузуванням, У 1799 р. він вступив до школи лікар Гленн, де пробув два роки і весь час лікував свою хвору ногу, після чого настільки поправився, що міг надіти чоботи. У ці два роки він учився дуже мало, зате прочитав всю багату бібліотеку доктора .. У 1801 р. він виїхав до Херроу; мертві мови і старовину зовсім не приваблювали його, але зате він з величезним інтересом прочитав всіх англійських класиків і вийшов зі школи з великими знаннями. У школі він славився лицарським ставленням до товаришів і тим, що завжди заступався за молодших.

Юність і початок творчості

- У Кембриджському університеті Байрон трохи збільшив свої наукові пізнання і найбільше відрізнявся мистецтвом плавати, їздити верхи, боксувати, грати в карти, тому він постійно потребував грошей і, як наслідок, «залазив у борги». У Херроу Байрон написав кілька віршів, і в 1807 р. у пресі з'явилася його перша книга - «Hours of idleness» (Годинник Дозвілля).

Перша подорож

- У червні цього ж року Байрон вирушив подорожувати. Він, побувавши в Іспанії, Албанії, Греції, Туреччини та Малої Азії, повернувся в пригніченому стані. Особи, ототожнювали його з Чайльд-Гарольдом, висловлювали припущення, що за кордоном, подібно до свого героя, він вів дуже непомірну життя, але Байрон протестував проти цього, кажучи, що Чайльд-Гарольд - плід уяви. У цей же час він втратив матір, і хоча жив з нею далеко не в ладах, але тим не менш дуже тужив за нею.

«Чайльд-Гарольд». Слава

- 27 лютого 1812 Байрон виголосив у палаті лордів свою першу промову, що мала великий успіх, а через два дні з'явилися дві перші пісні Чайльд-Гарольда. Поема мала нечуваний успіх, і 14 000 її примірників розійшлися за один день, що відразу поставило автора в ряд перших літературних знаменитостей. Байрон говорив: «Одного разу вранці я прокинувся і побачив себе знаменитим».

Подорож Чайльд-Гарольда захопило не тільки Англії, але і всю Європу. Поет показав національну боротьбу того часу, з співчуттям говорить про іспанські селян, про героїзм жінок, і його гарячий крик про свободу рознеслася далеко, У цей важкий момент загального напруги, він нагадав і про загиблого велич Греції.

У даній поемі автор вперше вводить тип літературного героя, який пізніше отримає назву байронічного героя. Байронічний герой - герой більшості творів Байрона.

Світське життя

- Він познайомився з Муром, і той увів його до вищого суспільства в якості «лева». До цього часу він ніколи не був у великому світі і тепер віддався з захопленням вихору світського життя. Проте у великому світі кульгавий поет (у нього небагато було зведено коліно) ніколи не відчував себе вільно і пихою намагався прикривати свою незручність.

У березні 1813 він видав без підпису сатиру «Вальс», у травні ж надрукував оповідання з турецької життя «Гяур», навіяний його подорожжю по Леванту. Публіка із захопленням прийняла цей розповідь про любов і помсту, і ще з більшим захопленням зустріла поеми «Абідоська наречена» і «Корсар», що вийшли в тому ж році. У 1814 р. він видав «Єврейські мелодії», що мали колосальний успіх, і багато разів перекладені на всі європейські мови, а також поему «Лара» (1814 р.).

Шлюб, розлучення

- У листопаді 1813 Байрон зробив пропозицію
- міс Мілбенк, дочки Ральфа Мілбенк, багатого
- баронета, внучці і спадкоємиці лорда Уентворт.
- «Блискуча партія, - писав Байрон Муру, - хоча пропозицію я зробив не внаслідок цього». Він отримав відмову, але міс Мілбенк висловила бажання вступити з ним в листування. У вересні 1814 Байрон відновив свою пропозицію, і воно було прийнято, а в січні 1815 вони повінчалися.

У грудні у Байрона народилася дочка на ім'я Ада, а в наступному місяці леді Байрон залишила чоловіка в Лондоні і поїхала в маєток до батька. З дороги вона написала чоловікові ласкаве лист, що починався словами: «Милий Дік», і підписана: «Твоя Поппін». Через кілька днів Байрон дізнався від її батька, що вона зважилася ніколи більше до нього не повертатися, а слідом за тим сама леді Байрон сповістила його про це. Через місяць відбувся формальний розлучення.

Памятник Дж. Байрону

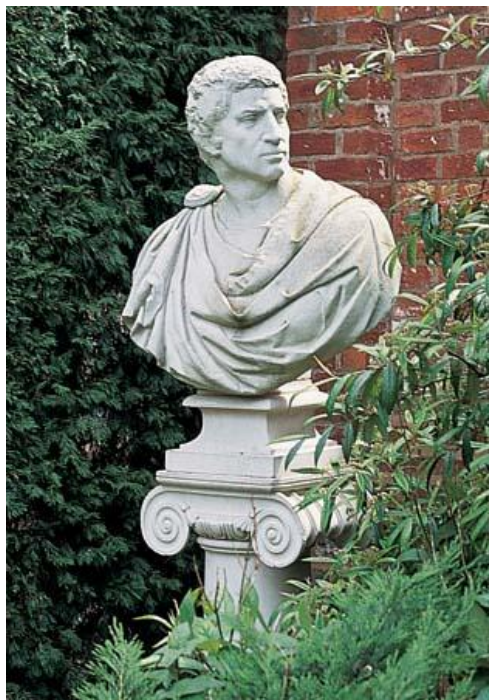
Математик Ада Лавлейс, донька поета

Життя в Швейцарії та Італії

- Виїхавши за кордон, він розпорядився продажем свого маєтку Ньюстід, і це дало йому можливість жити, не турбуючись постійним безгрошів'ям. Крім того, він міг віддатися самоти, якого так жадав. За кордоном він оселився у віллі Діадаш, неподалік від Женеви. Літо він провів у віллі, зробивши дві невеликі екскурсії по Швейцарії: одну з Гобгаузом, іншу з поетом Шеллі.
У квітні 1819 він зустрівся з графинею Гвіччіолі, і вони закохалися один в одного. Графиня примушена була виїхати з чоловіком в Равенну, куди за нею поїхав і Байрон. Через два роки батько і брат графині - графи Гамба, замішані на політичну справу, повинні були виїхати з Равенни разом з розведеною вже в той час графинею Гвіччіолі. Байрон пішов за ними в Пізу, де й жив, як і раніше під одним дахом з графинею.

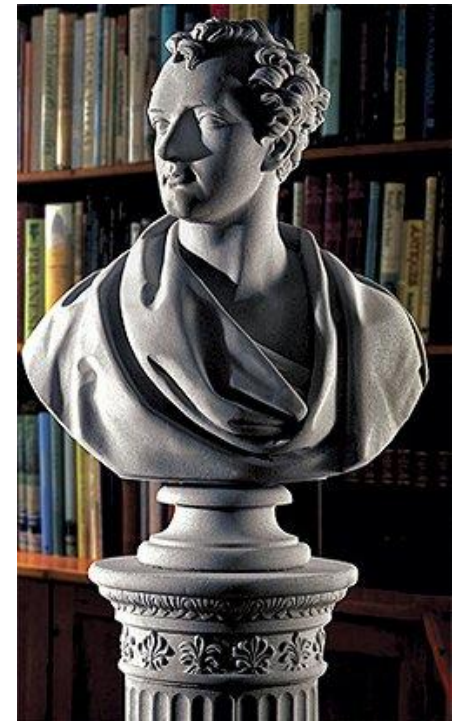
Поїздка в Грецію і смерть

- Спокійна, сімейне життя не позбавила його, проте, від туги і тривоги. Він занадто жадібно користувався всіма насолодами і скоро пересичувався.
Упившись славою, він раптом став уявляти, що в Англії його забули, і в Наприкінці 1821 р. завело переговори про видання разом з Шеллі англійського журналу «Ліберал», який, однак, припинився після трьох номерів.
Почасти, втім, Байрон дійсно почав втрачати свою популярність, але, на щастя для нього, в цей час спалахнуло грецьке повстання. Байрон зважився вирушити до Греції.
Він зібрав гроші, купив англійський бриг, і, забравши припаси, зброю і людей, 14 липня 1823 відплив до Греції.
Байрон розпорядився про продаж всього свого майна в Англії, і гроші віддав на справу Греції. Кожен успіх греків тішив його.

Останні дні поета

- У Міссолонгі Байрон застудився, але, незважаючи на хворобу, продовжував активно займатися справою звільнення Греції. Постійно хворіє Байрона дуже турбувала хвороба його доньки Ади, але, отримавши листа про її одужання, він захотів виїхати прогулятися. Під час прогулянки з графом Гамба пішов страшний дощ, і Байрон остаточно занедужав. Останніми його словами були уривчасті фрази: «Сестра моя! дитино моя! .. бідна Греція! .. я віддав їй час, стан, здоров'я! .. тепер віддаю їй і життя! ».
- 19 квітня 1824 поет помер. Тіло його було відвезено до Англії і поховано в родинному склепі Байронов.

Дякую за увагу

Виконав
учень 9-А
класу
Гуцуляк